

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	DF-Fn-III.310.2.2012
Data	2012-02-21
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	Czy usługi apteki są usługami w zakresie świadczeń zdrowotnych, do których zastosowanie znajduje stawka podatku określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, d czy też e ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych?
Słowa kluczowe	Stawki podatku od nieruchomości

**WNIOSEK
O WYDANIE INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO**

Działając w imieniu Przychodni w Łodzi,

na podstawie art. 14j w zw. z art. 14b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. „Ordynacja podatkowa” (Dz.U. z 2005r. nr 8, poz. 60 z późn. zm.), jak również na podstawie art. 10 i art. 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004r. „o swobodzie działalności gospodarczej” (Dz.U. z 2007r. nr 155, poz. 1095 z późn. zm.),

wnoszę o :

wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w niniejszej sprawie, formułując następujące pytanie prawne : czy usługi apteki są usługami w zakresie świadczeń zdrowotnych do których zastosowanie znajduje stawka podatku określona art. 5 ust. 1 pkt. 2 lit. b), d) czy też e) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. „o podatkach i opłatach lokalnych” ?

Wniosek nie jest składany na formularzu wobec faktu, iż formularze wydane na podstawie art. 14b ustawy „Ordynacja podatkowa” dotyczą wniosków składanych do organów podatkowych wykonujących zadania Ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

W opisaney poniżej sprawie nie jest prowadzone postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa, postępowanie kontrolne organu kontroli skarbowej. Przedmiotowa sprawa nie była rozstrzygana decyzją administracyjną.

W przedmiotowej sprawie zachodzi następujący stan faktyczny.

niezależnie od świadczenia usług medycznych prowadzi w budynku w Łodzi, przy aptekę.

Apteka nie jest wyodrębnionym organizacyjnie podmiotem, działalność apteki formalnie wynika ze statutu Przychodni i stanowi rozszerzenie jej działalności jako odpłatna działalność statutowa. Przychodnia traktuje tą działalność jako źródło uzupełnienia finansowania swojej działalności podstawowej. Osiągany dochód służy wyłącznie realizacji zadań mieszczących się w obszarze zadań publicznych, opisanych w statucie Przychodni.

W aptece pracę świadczą pracownicy zatrudnieni przez Przychodnię. Apteka nie daje możliwości swobodnego generowania zysku z działalności – na koniec roku obrachunkowego dokonuje się łączenia ksiąg rachunkowych i sporządza jedno sprawozdanie finansowe.

Stanowisko prawne wnioskodawcy.

Wnioskodawca w związku z przedstawionym stanem faktycznym, wyraża swoje wątpliwości jak należy traktować usługi świadczone przez aptekę . W konsekwencji jaka stawka podatku do lokalu zajętego na wskazaną działalność powinna znajdować zastosowanie

Aktywność Przychodni nie musi ograniczać się do świadczenia usług medycznych. Może ona prowadzić również inną – zgodną z treścią statutu – działalność.

Pytanie niniejsze kieruję wobec wątpliwości natury prawnej związanej z wyjaśnieniem służb księgowych Przychodni. Stosownie do treści wskazanego wyjaśnienia – w związku z faktem, że apteka nie jest wyodrębnionym organizacyjnie podmiotem oraz z uwagi na fakt niemożliwości swobodnego generowania zysku, który w całości przeznaczany jest na działalność statutową, czyli co do zasady działalności non profit a jedynie stanowi rozszerzenie podstawowej działalności jednostki – nie można jednoznacznie stwierdzić, jakie przepisy znajdują zastosowanie, a wobec tego zastosowanie winny znajdować przepisy korzystniejsze dla podatnika.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zmianami),

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 13 lutego 2012 r. (data wpływu 14 lutego 2012 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

uznać, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2012 r. został złożony wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości. Przedmiotem interpretacji jest art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, d i e ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 95 poz.613 ze zmianami).

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca niezależnie od świadczenia usług medycznych prowadzi aptekę. Apteka nie jest wyodrębnionym organizacyjnie podmiotem, działalność apteki formalnie wynika ze statutu wnioskodawcy i stanowi rozszerzenie jej działalności jako odpłatna działalność statutowa. Wnioskodawca traktuje tę działalność jako źródło uzupełnienia finansowania swojej działalności podstawowej. Osiągany dochód służy wyłącznie realizacji zadań mieszczących się w obszarze zadań publicznych, opisanych w statucie wnioskodawcy. W aptece pracę świadczą pracownicy zatrudnieni przez wnioskodawcę. Apteka nie daje możliwości swobodnego generowania zysku z działalności – na koniec roku obrachunkowego dokonuje się łączenia ksiąg rachunkowych i sporządza jedno sprawozdanie finansowe.

W związku z powyższym zadano pytanie dotyczące zaistniałego stanu faktycznego.

Czy usługi apteki są usługami w zakresie świadczeń zdrowotnych, do których zastosowanie znajduje stawka podatku określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, d czy też e ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych?

Stanowisko podatnika

Wnioskodawca w związku z przedstawionym stanem faktycznym wyraża swoje wątpliwości, jak należy traktować usługi świadczone przez aptekę. W związku z faktem, że apteka nie jest wyodrębnionym organizacyjnie podmiotem oraz z uwagi na fakt niemożliwości swobodnego generowania zysku, który w całości przeznaczony jest na działalność statutową, nie można jednoznacznie stwierdzić, jakie przepisy znajdują zastosowanie i wobec tego zastosowanie winny znajdować przepisy korzystniejsze dla podatnika.

Prezydent Miasta Łodzi uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy.

Z dniem 1 lipca 2011 r. w związku z uchwaleniem ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654) dokonano kolejnej zmiany ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Akt ten jednocześnie uchylił obowiązującą dotychczas ustawę z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej.

Z obecnego brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że preferencyjną stawką podatku od nieruchomości objęte są budynki lub ich części związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń.

W stanie prawnym obowiązującym od 1 lipca 2011 r. nie ma wątpliwości co do tego, na podstawie jakiego aktu prawnego należy interpretować pojęcie świadczenia zdrowotnego, gdyż ustawodawca podatkowy odsyła bezpośrednio w tym zakresie do ustawy o działalności leczniczej. W art. 2 tej ustawy zawarty jest „słowniczek pojęć”. Wśród zawartych w nim definicji znajduje się termin „świadczenie zdrowotne”. Zwrot ten obejmuje działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. W kontekście przytoczonej definicji świadczenia zdrowotnego należy stwierdzić, że cechą charakterystyczną świadczeń zdrowotnych jest to, że są one działaniami o charakterze medycznym, wynikającymi z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania.

Generalnie z niższej stawki podatku od nieruchomości mogą korzystać budynki lub ich części, w których udzielane są świadczenia zdrowotne przez osoby wykonujące zawód medyczny.

Wymagania dotyczące aptek określa ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 ze zmianami).

Zgodnie z art. 86 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, apteka jest placówką ochrony zdrowia publicznego, w której osoby uprawnione świadczą w szczególności usługi farmaceutyczne, o których mowa w ust. 2.

Ust. 2 stanowi, że nazwa apteka zastrzeżona jest wyłącznie dla miejsca świadczenia usług farmaceutycznych obejmujących:

- 1) wydawanie produktów leczniczych i wyrobów medycznych, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) sporządzanie leków recepturowych w terminie nie dłuższym niż 48 godzin od złożenia recepty przez pacjenta, a w przypadku recepty na lek recepturowy zawierający środki odurzające lub oznaczonej „wydać natychmiast”- w ciągu 4 godzin,

- 3) sporządzania leków aptecznych,
- 4) udzielanie informacji o produktach leczniczych i wyrobach medycznych.

Brzmienie wyżej cytowanego przepisu wskazuje, że usługi farmaceutyczne są pojęciem innym aniżeli świadczenia zdrowotne, o których mowa w ustawie o działalności leczniczej.

Sumując należy uznać, że budynki lub ich części zajęte na prowadzenie aptek nie mogą korzystać z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ze względu na fakt, że nie są podmiotem uprawnionym na mocy ustawy o działalności leczniczej do udzielania świadczeń zdrowotnych, a działalność przez nie świadczona nie stanowi świadczeń zdrowotnych w rozumieniu tej ustawy.

Z opisanego przez wnioskodawcę stanu faktycznego wynika, że apteka działająca na terenie budynku jest apteką ogólnodostępną, przeznaczoną do zaopatrywania ludności w produkty lecznicze, leki apteczne, leki recepturowe, wyroby medyczne i inne artykuły, o których mowa w art. 86 ust. 8 ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 ze zmianami) oraz wykonywania czynności określonych w art. 86 ust. 1 i 2 tej ustawy. Wobec powyższego część budynku zajęta przez aptekę należy opodatkować stawką podatku określoną w art. 5 ust. 2 pkt b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzeń w przedstawionym stanie faktycznym.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zmianami). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Miasta Łodzi, Departament Finansów Publicznych, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90-113 Łódź.